

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XLIII. Ad infirmos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

æternitatis? Heu! dimittenda sunt omnia! Sola admittetur in sinum Abrahamæ pauper, & nuda anima.

Instructio meritoria.

Omnia quæ habemus, & possidemus, in manus Jesu, & Mariæ hodie consignemus cum fiduciali hac contestatione: Hoc oro, hoc cupio, & desidero, ut ab omni proprietatis expoliatus vitiò nudus nudum Jesum sequi valeam. Addantur dein Lytaniæ de dulcissimo Nomine Jesu, & Mariæ. Aurifodinam scimus? Et uti nolumus?

EXHORTATIUNCULA XLIII.

Ad decumbentes, & infirmos.

I.

CHristiane! Cessa ingemiscere! Infirmitas tua grande donum Dei est, quod non rarò utilius est sanitate. Dum sani, deficimus sæpius. Dum languidi, resipiscimus, & quærimus, quorum antea vix unquam recordati fuimus. Non ergo nobis dolenda corporis afflictio, quam intelligimus matrem esse virtutum, & conservatricem Divinæ gratiæ.

Instructio meritoria.

Nostros dolores offeramus hodie animabus graviter luentibus in purgatorio, ter inclamantes: *Domine Jesu! per sanctam Passionem, & mortem, quam amore nostrum sustinuisti, quasumus tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.*

demisti. Additís in fine quinque Pater, & Ave cum Psalmo: De profundis.

II.

O Dilecte! Ubi fides? Ubi intellectus, & ratio nostra? S. Paulus de se gloriatur dicens: Nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Cùm infirmor, tunc potens sum. Nam virtus in infirmitate perficitur. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis. Si essemus cum D. Paulo è Schola Christi, idem sentiremus de doloribus nostris. Verùm hanc doctrinam non capimus omnes, plus intenti, quid patiatur caro, quàm quid placeat Deo.

Instructio meritoria.

Doleat nobis nostra impatientia, quæ major, & flebilior omni morbo, & infirmitate. Et ut possibili saltem resarciamus industriã, S. Rosarium de quinque dolorosis Mysteriis recitemus. Dolor provocat amorem. Jesus à planta pedis usque ad verticem capitis merus livor, vulnus, & dolor: Quid nos?

III.

AMice! à gentili confundimur Seneca, qui ita: *Nemo potest valdè dolere, & diu; sic nos amantissima nostri natura disposuit, ut dolorem aut tolerabilem, aut brevem faceret.* Nulla igitur infirmitas fortem dejiciat animum, sive sit levis, sive gravis. Si enim gravis, tamen brevis est; si levis, hoc ipso tolerabilis. Certè hæc nostra mollities est, quæ innumeros facit desertores virtutis, dum omne difficile respuit tanquam intolerabi-

lerabile. O Fili! Tolle fictam difficultatem: & placebit infirmitas, in qua summa latet felicitas. Quò dolor auctior, eò gloria tibi copiosior.

Instructio meritoria.

Morborum tempore omnes rejiciamus curas, & anxietates! De præteritis doleamus! De futuris in Deum confidamus! Soli patientiæ, & Christianæ fortitudini intendamus, per diem cum S. Laurentio Justiniano sæpius ingemiscetes! *Domine! Hic patientiam! Ibi indulgentiam!* Pro solatio afflictæ animæ dicamus illa tria de pluribus Martyribus Cantica: *Iustorum anima in manu Dei sunt &c.* Et Hymnò Ambrosianò finiamus *Te Deum Laudamus.* Amor debetur amanti. Magna agamus, dum sani in corpore; si infirmi, patiamur majora. Amor agendò firmatur; patiendò coronatur. Renuit regnum Dei, qui fortiter pati.

EXHORTATIUNCULA XLIV.

Ad moribundos.

L

Fili! Quorsum? Siccine ad domum æternitatis? Siccine ad beata gaudia nostra properat anima? Gratulor; quia tandem finis ærumnarum, quas tulimus in hoc flebili lachrymarum valle. O quantum jam vos expectant Jesus, Maria, & S. Josephus! O quantum Angeli, & Archangeli! Erigite mentem! Excitate cogitationes in spem vivam! Non mortem time, sed invitate.

Instru-